

Matematika II – 6. přednáška

Primitivní funkce, neurčitý integrál

Michal Bulant

Masarykova univerzita
Fakulta informatiky

5. 11. 2008

Obsah přednášky

1 Primitivní funkce

2 Základní integrační metody

- Metoda per partes
- Substituční metody
- Integrování racionálních lomených funkcí

3 Riemannův integrál

Doporučené zdroje

- Martin Panák, Jan Slovák – **Drsná matematika**, e-text.
- Roman Hilscher – MB102, e-text.

Doporučené zdroje

- Martin Panák, Jan Slovák – **Drsná matematika**, e-text.
- Roman Hilscher – MB102, e-text.
- Robert Mařík – Příklady řešené krok za krokem (<http://user.mendelu.cz/marik/prez/integraly-cz.pdf>).

Plán přednášky

1 Primitivní funkce

2 Základní integrační metody

- Metoda per partes
- Substituční metody
- Integrování racionálních lomených funkcí

3 Riemannův integrál

Předpokládejme, že známe na intervalu $[a, b]$ reálnou funkci $F(x)$ reálné proměnné x a její derivaci

$$F'(x) = f(x).$$

Jestliže rozdělíme interval $[a, b]$ na n částí volbou bodů

$$a = x_0 < x_1 < \cdots < x_n = b$$

a přiblížíme hodnoty derivací v bodech x_i výrazy

$$f(x) \simeq \frac{F(x_{i+1}) - F(x_i)}{x_{i+1} - x_i}$$

dostáváme součet

$$F(b) - F(a) = \sum_{i=0}^{n-1} \frac{F(x_{i+1}) - F(x_i)}{x_{i+1} - x_i} \cdot (x_{i+1} - x_i) \simeq \sum_{i=0}^{n-1} f(x_i) \cdot (x_{i+1} - x_i).$$

Předpokládejme, že známe na intervalu $[a, b]$ reálnou funkci $F(x)$ reálné proměnné x a její derivaci

$$F'(x) = f(x).$$

Jestliže rozdělíme interval $[a, b]$ na n částí volbou bodů

$$a = x_0 < x_1 < \cdots < x_n = b$$

a přiblížíme hodnoty derivací v bodech x_i výrazy

$$f(x) \simeq \frac{F(x_{i+1}) - F(x_i)}{x_{i+1} - x_i}$$

dostáváme součet

$$F(b) - F(a) = \sum_{i=0}^{n-1} \frac{F(x_{i+1}) - F(x_i)}{x_{i+1} - x_i} \cdot (x_{i+1} - x_i) \simeq \sum_{i=0}^{n-1} f(x_i) \cdot (x_{i+1} - x_i).$$

Funkci F nazýváme **antiderivace** nebo **primitivní funkce** k funkci f , množinu všech takových funkcí nazveme **neurčitým integrálem** funkce f .

Antiderivace reálné funkce $f(x)$ zjevně přibližně vyjadřuje plochu vytýčenou grafem funkce f , souřadnou osou x a přímkami $x = a$, $x = b$ (včetně znaménka zohledňujícího pozici plochy nad nebo pod osou x !).

Antiderivace reálné funkce $f(x)$ zjevně přibližně vyjadřuje plochu vytýčenou grafem funkce f , souřadnou osou x a přímkami $x = a$, $x = b$ (včetně znaménka zohledňujícího pozici plochy nad nebo pod osou x !).

Dá se tedy očekávat, že takovou plochu skutečně spočteme jako rozdíl hodnot antiderivace v krajních bodech intervalu. Tomuto postupu se také říká **Newtonův integrál**. Příeme

$$\int_a^b f(x)dx = [F(x)]_a^b = F(b) - F(a).$$

Poznámka

V dalším skutečně ukážeme, že lze rozumně definovat pojem plocha v rovině tak, aby ji bylo možné počítat právě uvedeným způsobem. Newtonův integrál má ale jednu podstatnou vadu — jeho vyčíslení vyžaduje znalost antiderivace. Tu obecně není snadné spočítat i když ukážeme, že ke všem spojitým funkcím f existuje. Proto budeme napřed diskutovat jinou definici integrálu.

Všimněme si ještě, že antiderivace je na každém souvislém intervalu $[a, b]$ určena jednoznačně až na konstantu. Skutečně, pokud je $F'(x) = G'(x) = f(x)$, pak z předchozího víme, že

$$F(x) - G(x) = \text{konst.}$$

na celém intervalu.

Všimněme si ještě, že antiderivace je na každém souvislém intervalu $[a, b]$ určena jednoznačně až na konstantu. Skutečně, pokud je $F'(x) = G'(x) = f(x)$, pak z předchozího víme, že

$$F(x) - G(x) = \text{konst.}$$

na celém intervalu.

S poukazem na toto pozorování budeme neurčitý integrál také zapisovat ve tvaru

$$F(t) = \int f(x)dx + C.$$

Všimněme si ještě, že antiderivace je na každém souvislém intervalu $[a, b]$ určena jednoznačně až na konstantu. Skutečně, pokud je $F'(x) = G'(x) = f(x)$, pak z předchozího víme, že

$$F(x) - G(x) = \text{konst.}$$

na celém intervalu.

S poukazem na toto pozorování budeme neurčitý integrál také zapisovat ve tvaru

$$F(t) = \int f(x)dx + C.$$

Příklad

Protože mají funkce $F(x) = \arctg x$ a $G(x) = -\operatorname{arccotg} x$ stejnou derivaci $f(x) = \frac{1}{1+x^2}$, musí se tyto funkce lišit o konstantu.

Konstantu C můžeme určit např. z hodnot těchto funkcí v bodě $x = 0$, $\arctg 0 = 0$, $\operatorname{arccotg} 0 = \frac{\pi}{2}$, $\Rightarrow C = \frac{\pi}{2}$, neboli platí $\arctg x + \operatorname{arccotg} x = \frac{\pi}{2}$, $\forall x \in \mathbb{R}$.

Definice

Nechť $f(x)$ a $F(x)$ jsou funkce definované na intervalu I . Funkce $F(x)$ je *primitivní* k funkci $f(x)$ na intervalu I , pokud

$$F'(x) = f(x) \quad \text{pro všechna } x \in I.$$

Definice

Nechť $f(x)$ a $F(x)$ jsou funkce definované na intervalu I . Funkce $F(x)$ je *primitivní* k funkci $f(x)$ na intervalu I , pokud

$$F'(x) = f(x) \quad \text{pro všechna } x \in I.$$

Co už víme?

Z pravidel pro derivování elementárních funkcí snadno dostáváme následující.

- (a) Funkce $\frac{x^{n+1}}{n+1}$ je primitivní k funkci x^n na \mathbb{R} .

Definice

Nechť $f(x)$ a $F(x)$ jsou funkce definované na intervalu I . Funkce $F(x)$ je *primitivní* k funkci $f(x)$ na intervalu I , pokud

$$F'(x) = f(x) \quad \text{pro všechna } x \in I.$$

Co už víme?

Z pravidel pro derivování elementárních funkcí snadno dostáváme následující.

- (a) Funkce $\frac{x^{n+1}}{n+1}$ je primitivní k funkci x^n na \mathbb{R} .
- (b) Funkce $\ln x$ je primitivní k funkci $\frac{1}{x}$ na $(-\infty, 0)$ a na $(0, \infty)$.

Definice

Nechť $f(x)$ a $F(x)$ jsou funkce definované na intervalu I . Funkce $F(x)$ je *primitivní* k funkci $f(x)$ na intervalu I , pokud

$$F'(x) = f(x) \quad \text{pro všechna } x \in I.$$

Co už víme?

Z pravidel pro derivování elementárních funkcí snadno dostáváme následující.

- (a) Funkce $\frac{x^{n+1}}{n+1}$ je primitivní k funkci x^n na \mathbb{R} .
- (b) Funkce $\ln x$ je primitivní k funkci $\frac{1}{x}$ na $(-\infty, 0)$ a na $(0, \infty)$.
- (c) Funkce $\operatorname{arctg} x$ je primitivní k funkci $\frac{1}{1+x^2}$ na \mathbb{R} .

Definice

Nechť $f(x)$ a $F(x)$ jsou funkce definované na intervalu I . Funkce $F(x)$ je *primitivní* k funkci $f(x)$ na intervalu I , pokud

$$F'(x) = f(x) \quad \text{pro všechna } x \in I.$$

Co už víme?

Z pravidel pro derivování elementárních funkcí snadno dostáváme následující.

- (a) Funkce $\frac{x^{n+1}}{n+1}$ je primitivní k funkci x^n na \mathbb{R} .
- (b) Funkce $\ln x$ je primitivní k funkci $\frac{1}{x}$ na $(-\infty, 0)$ a na $(0, \infty)$.
- (c) Funkce $\operatorname{arctg} x$ je primitivní k funkci $\frac{1}{1+x^2}$ na \mathbb{R} .
- (d) Funkce $\arcsin x$ je primitivní k funkci $\frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$ na $(-1, 1)$.

Definice

Nechť $f(x)$ a $F(x)$ jsou funkce definované na intervalu I . Funkce $F(x)$ je *primitivní* k funkci $f(x)$ na intervalu I , pokud

$$F'(x) = f(x) \quad \text{pro všechna } x \in I.$$

Co už víme?

Z pravidel pro derivování elementárních funkcí snadno dostáváme následující.

- (a) Funkce $\frac{x^{n+1}}{n+1}$ je primitivní k funkci x^n na \mathbb{R} .
- (b) Funkce $\ln x$ je primitivní k funkci $\frac{1}{x}$ na $(-\infty, 0)$ a na $(0, \infty)$.
- (c) Funkce $\operatorname{arctg} x$ je primitivní k funkci $\frac{1}{1+x^2}$ na \mathbb{R} .
- (d) Funkce $\arcsin x$ je primitivní k funkci $\frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$ na $(-1, 1)$.
- (e) Funkce C (konstantní funkce) je primitivní k funkci 0 na \mathbb{R} .

Existence primitivní funkce

Kdy k dané funkci $f(x)$ existuje primitivní funkce $F(x)$? Ne vždy!

Existence primitivní funkce

Kdy k dané funkci $f(x)$ existuje primitivní funkce $F(x)$? Ne vždy!

Věta

Je-li funkce $f(x)$ spojitá na intervalu I , potom k ní existuje na tomto intervalu funkce primitivní.

Důkaz.

Později.

Existence primitivní funkce

Kdy k dané funkci $f(x)$ existuje primitivní funkce $F(x)$? Ne vždy!

Věta

Je-li funkce $f(x)$ spojitá na intervalu I , potom k ní existuje na tomto intervalu funkce primitivní.

Důkaz.

Později.

Poznámka

Věta udává pouze postačující podmínku pro existenci primitivní funkce, spojitost **není** podmínkou nutnou!

Např. funkce $f(x) = 2x \sin \frac{1}{x} - \cos \frac{1}{x}$, pro $x \neq 0$, $f(0) = 0$ není spojitá v bodě $x = 0$, přitom snadno spočítáme, že funkce $F(x) = x^2 \sin \frac{1}{x}$, pro $x \neq 0$, a $F(0) = 0$ je k $f(x)$ primitivní.

Tabulkové integrály

$$\int e^{ax} dx = \frac{1}{a} e^{ax} + C$$

$$\int \frac{a}{x} dx = a \ln x + C$$

$$\int a \cos bx dx = \frac{a}{b} \sin bx + C$$

$$\int a \sin bx dx = -\frac{a}{b} \cos bx + C$$

$$\int a \cos bx \sin^n bx dx = \frac{a}{b(n+1)} \sin^{n+1} bx + C$$

$$\int a \sin bx \cos^n bx dx = -\frac{a}{b(n+1)} \cos^{n+1} bx + C$$

$$\int a \operatorname{tg} bx dx = -\frac{a}{b} \ln(\cos bx) + C$$

$$\int \frac{a}{a^2 + x^2} dx = \operatorname{arctg} \left(\frac{x}{a} \right) + C$$

$$\int \frac{f'(x)}{f(x)} dx = \ln |f(x)| + C$$

Poznámka

V posledním vzorci si všimněte, že na pravé straně je v logaritmu absolutní hodnota, neboť pro $x > 0$ je $(\ln x)' = \frac{1}{x}$ a pro $x < 0$ je $[\ln(-x)]' = \frac{1}{-x} \cdot (-1) = \frac{1}{x}$.

Plán přednášky

1 Primitivní funkce

2 Základní integrační metody

- Metoda per partes
- Substituční metody
- Integrování racionálních lomených funkcí

3 Riemannův integrál

Věta

(i) *Pravidlo konstantního násobku:*

$$\int c \cdot f(x) dx = c \int f(x) dx.$$

Neboli, je-li $F(x)$ primitivní k $f(x)$, potom je $c \cdot F(x)$ primitivní k $c \cdot f(x)$.

Věta

(i) Pravidlo konstantního násobku:

$$\int c \cdot f(x) dx = c \int f(x) dx.$$

Neboli, je-li $F(x)$ primitivní k $f(x)$, potom je $c \cdot F(x)$ primitivní k $c \cdot f(x)$.

(ii) Pravidlo součtu a rozdílu:

$$\int [f(x) \pm g(x)] dx = \int f(x) dx \pm \int g(x) dx.$$

Neboli, je-li $F(x)$ primitivní k $f(x)$ a je-li $G(x)$ primitivní k $g(x)$, potom je $F(x) \pm G(x)$ primitivní k $f(x) \pm g(x)$.

Metoda per partes

Metoda pro integraci per partes (= po částech) je jednoduchým důsledkem pravidla pro derivaci součinu. Toto integrační pravidlo umožňuje integrovat součiny funkcí, přičemž integrál z daného součinu se vhodně převede na integrál z jednoduššího součinu.

Věta

Nechť funkce $u(x)$ a $v(x)$ mají derivaci na intervalu I . Potom platí

$$\int u'(x) \cdot v(x) dx = u(x) \cdot v(x) - \int u(x) \cdot v'(x) dx.$$

Metoda per partes

Metoda pro integraci per partes (= po částech) je jednoduchým důsledkem pravidla pro derivaci součinu. Toto integrační pravidlo umožňuje integrovat součiny funkcí, přičemž integrál z daného součinu se vhodně převede na integrál z jednoduššího součinu.

Věta

Nechť funkce $u(x)$ a $v(x)$ mají derivaci na intervalu I . Potom platí

$$\int u'(x) \cdot v(x) dx = u(x) \cdot v(x) - \int u(x) \cdot v'(x) dx.$$

Důkaz.

Tato metoda je jednoduchým důsledkem pravidla pro derivaci součinu: $[u v]' = u' v + u v'$, $\Rightarrow \int [u v]' = \int (u' v + u v') \Rightarrow u v = \int u' v + \int u v'$.

Příslušné výpočty pro metodu per partes se často ve výpočtu zapisují mezi dvě svislé čary.

Příklad

$$\int x \cos x \, dx = \left| \begin{array}{ll} u' = \cos x & u = \sin x \\ v = x & v' = 1 \end{array} \right| = x \sin x - \int \sin x \, dx = \\ = x \sin x - (-\cos x) + C = x \sin x + \cos x + C.$$

Příslušné výpočty pro metodu per partes se často ve výpočtu zapisují mezi dvě svislé čary.

Příklad

$$\int x \cos x \, dx = \begin{vmatrix} u' = \cos x & u = \sin x \\ v = x & v' = 1 \end{vmatrix} = x \sin x - \int \sin x \, dx = \\ = x \sin x - (-\cos x) + C = x \sin x + \cos x + C.$$

Příklad

$$\int x \ln x \, dx = \begin{vmatrix} u' = x & u = \frac{x^2}{2} \\ v = \ln x & v' = \frac{1}{x} \end{vmatrix} = \frac{x^2}{2} \ln x - \int \frac{x^2}{2} \cdot \frac{1}{x} \, dx = \\ = \frac{x^2}{2} \ln x - \int \frac{x}{2} \, dx = \frac{x^2}{2} \ln x - \frac{x^2}{4} + C.$$

Metoda per partes občas vyžaduje i použití některých (i když dnes už dostatečně *profláknutých*) triků:

Příklad

$$\int \ln x \, dx = \int 1 \cdot \ln x \, dx = \left| \begin{array}{ll} u' = 1 & u = x \\ v = \ln x & v' = \frac{1}{x} \end{array} \right| =$$
$$= x \ln x - \int x \cdot \frac{1}{x} \, dx = x \ln x - \int 1 \, dx = x \ln x - x + C.$$

Příklad

$$\underbrace{\int e^x \sin x \, dx}_{\text{označme jako } I} = \left| \begin{array}{ll} u' = e^x & u = e^x \\ v = \sin x & v' = \cos x \end{array} \right| =$$

$$= e^x \sin x - \int e^x \cos x \, dx = \left| \begin{array}{ll} u' = e^x & u = e^x \\ v = \cos x & v' = -\sin x \end{array} \right| =$$

$$= e^x \sin x - \left\{ e^x \cos x - \int e^x (-\sin x) \, dx \right\} =$$

$$= e^x \sin x - e^x \cos x - \underbrace{\int e^x \sin x \, dx}_{=I},$$

pro neznámý integrál I tedy dostáváme rovnici

$I = e^x (\sin x - \cos x) - I$, odkud snadno dopočteme

$I = \frac{1}{2} e^x (\sin x - \cos x)$.

Poznámka

- Metoda per-partes vede k cíli zejména pro integrály typu

$$\int x^n e^{ax} dx, \quad \int x^n \cos(ax) dx, \quad \int x^n \sin(ax) dx,$$

$$\int x^n \operatorname{arctg}(ax) dx, \quad \int x^n \operatorname{arccotg}(ax) dx, \quad \int x^a \ln^n x dx.$$

Poznámka

- Metoda per-partes vede k cíli zejména pro integrály typu

$$\int x^n e^{ax} dx, \quad \int x^n \cos(ax) dx, \quad \int x^n \sin(ax) dx,$$

$$\int x^n \operatorname{arctg}(ax) dx, \quad \int x^n \operatorname{arccotg}(ax) dx, \quad \int x^a \ln^n x dx.$$

- Metoda per-partes vede někdy na rovnici pro neznámý integrál, např.

$$\int e^{ax} \cos(bx) dx, \quad \int e^{ax} \sin(bx) dx.$$

Poznámka

- Metoda per-partes vede k cíli zejména pro integrály typu

$$\int x^n e^{ax} dx, \quad \int x^n \cos(ax) dx, \quad \int x^n \sin(ax) dx,$$

$$\int x^n \operatorname{arctg}(ax) dx, \quad \int x^n \operatorname{arccotg}(ax) dx, \quad \int x^a \ln^n x dx.$$

- Metoda per-partes vede někdy na rovnici pro neznámý integrál, např.

$$\int e^{ax} \cos(bx) dx, \quad \int e^{ax} \sin(bx) dx.$$

- Metoda per-partes vede někdy na rekurentní formuli pro neznámý integrál (viz následující příklad).

Příklad

Určete

$$K_n(x) := \int \frac{1}{(x^2 + 1)^n} dx.$$

Příklad

Určete

$$K_n(x) := \int \frac{1}{(x^2 + 1)^n} dx.$$

Řešení

$$\begin{aligned} K_n(x) &= \left| \begin{array}{ll} u' = 1 & u = x \\ v = (x^2 + 1)^{-n} & v' = -n(x^2 + 1)^{-n-1} \cdot 2x \end{array} \right| \\ &= x(x^2 + 1)^{-n} - \int x \cdot (-n)(x^2 + 1)^{-n-1} \cdot 2x dx \\ &= \frac{x}{(x^2 + 1)^n} + 2n \int \frac{x^2 + 1 - 1}{(x^2 + 1)^{n+1}} dx \\ &= \frac{x}{(x^2 + 1)^n} + 2n \int \left(\frac{1}{(x^2 + 1)^n} - \frac{1}{(x^2 + 1)^{n+1}} \right) dx \\ &= \frac{x}{(x^2 + 1)^n} + 2n [K_n(x) - K_{n+1}(x)]. \end{aligned}$$

Příklad (Dokončení)

Z rovnice snadno dopočteme $K_{n+1}(x) = \frac{1}{2n} \cdot \frac{x}{(x^2+1)^n} + \frac{2n-1}{2n} \cdot K_n(x)$, odkud je pak možné iterativně počítat hodnoty K_n , např. volbou $n=1$ vypočítáme integrál $K_2(x)$:

$$\int \frac{1}{(x^2+1)^2} dx = \frac{1}{2} \cdot \frac{x}{x^2+1} + \frac{1}{2} \cdot K_1(x) = \frac{1}{2} \cdot \frac{x}{x^2+1} + \frac{1}{2} \arctg x + C.$$

Substituční metoda

Další dvě metody (obě jsou nazývány *substituční*) jsou založeny na pravidle pro derivování složené funkce.

Substituční metoda

Další dvě metody (obě jsou nazývány *substituční*) jsou založeny na pravidle pro derivování složené funkce.

Věta (Substituce pro neurčitý integrál)

Nechť je funkce $f(t)$ definovaná na intervalu I a nechť $\varphi(x)$ je definovaná na intervalu J a $\varphi(J) \subseteq I$. Je-li funkce $F(t)$ primitivní k funkci $f(t)$ na intervalu I , potom je funkce $(F \circ \varphi)(x)$ primitivní k funkci $[(f \circ \varphi)(x)] \cdot \varphi'(x)$ na intervalu J , tj.

$$\int f(\varphi(x)) \cdot \varphi'(x) dx = \int f(t) dt \quad \left[= F(t) = F(\varphi(x)) \right].$$

Neboli v daném integrálu volíme substituci $t = \varphi(x)$.

Substituční metoda

Další dvě metody (obě jsou nazývány *substituční*) jsou založeny na pravidle pro derivování složené funkce.

Věta (Substituce pro neurčitý integrál)

Nechť je funkce $f(t)$ definovaná na intervalu I a nechť $\varphi(x)$ je definovaná na intervalu J a $\varphi(J) \subseteq I$. Je-li funkce $F(t)$ primitivní k funkci $f(t)$ na intervalu I , potom je funkce $(F \circ \varphi)(x)$ primitivní k funkci $[(f \circ \varphi)(x)] \cdot \varphi'(x)$ na intervalu J , tj.

$$\int f(\varphi(x)) \cdot \varphi'(x) dx = \int f(t) dt \quad \left[= F(t) = F(\varphi(x)) \right].$$

Neboli v daném integrálu volíme substituci $t = \varphi(x)$.

Důkaz.

$$[F(\varphi(x))]' = F'(\varphi(x)) \cdot \varphi'(x) = f(\varphi(x)) \cdot \varphi'(x).$$

Substituční metodu budeme opět zapisovat do našeho výpočtu mezi dvě svislé čáry.

Příklad

$$\int \frac{2x}{(x^2 + 1)^2} dx = \left| \begin{array}{l} t = x^2 + 1 \\ dt = 2x dx \end{array} \right| = \int \frac{1}{t^2} dt = \int t^{-2} dt =$$
$$= \frac{t^{-1}}{-1} = -\frac{1}{t} + C = -\frac{1}{x^2 + 1} + C$$

Substituční metodu budeme opět zapisovat do našeho výpočtu mezi dvě svislé čáry.

Příklad

$$\int \frac{2x}{(x^2 + 1)^2} dx = \left| \begin{array}{l} t = x^2 + 1 \\ dt = 2x dx \end{array} \right| = \int \frac{1}{t^2} dt = \int t^{-2} dt =$$
$$= \frac{t^{-1}}{-1} = -\frac{1}{t} + C = -\frac{1}{x^2 + 1} + C$$

Příklad

$$\int x^2 \cos x^3 dx = \left| \begin{array}{l} t = x^3 \\ dt = 3x^2 dx \end{array} \right| = \frac{1}{3} \int \cos t dt =$$
$$= \frac{1}{3} \sin t + C = \frac{1}{3} \sin x^3 + C.$$

Substituce podruhé

Věta (Substituce pro neurčitý integrál)

Nechť je funkce $f(x)$ definovaná na intervalu I a nechť $\psi(t)$ má nenulovou derivaci na intervalu J a $\psi(J) = I$. Je-li funkce $F(t)$ primitivní k funkci $[(f \circ \psi)(t)] \cdot \psi'(t)$ na intervalu J , potom je funkce $(F \circ \psi^{-1})(x)$ primitivní k funkci $f(x)$ na intervalu I , tj.

$$\int f(x) dx = \int f(\psi(t)) \cdot \psi'(t) dt = \left[F(t) \right]_{\psi^{-1}(x)} = F(\psi^{-1}(x)).$$

Neboli v daném integrálu volíme substituci $x = \psi(t)$, tj.
 $t = \psi^{-1}(x)$ (inverzní funkce).

Poznámka

Všimněme si, že ve vzorcích pro integraci pomocí substituce **v obou případech** vystupuje diferenciál funkce:

- $t = \varphi(x) \Rightarrow dt = \varphi'(x) dx.$
- $x = \psi(t) \Rightarrow dx = \psi'(t) dt.$

Rozdíl mezi oběma metodami je v tom, že v prvním případě je nová proměnná funkcí původní proměnné, ve druhém případě je tomu naopak.

Příklad

$$\begin{aligned}\int \sqrt{1-x^2} dx &= \left| \begin{array}{l} x = \sin t \\ dx = (\cos t) dt \end{array} \right| = \\ &= \int \underbrace{\sqrt{1-\sin^2 t}}_{= \cos t} \cdot \underbrace{\cos t dt}_{dx} = \\ &= \int \cos^2 t dt = \int \frac{1+\cos(2t)}{2} dt = \int \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \cos(2t) \right) dt = \\ &= \frac{t}{2} + \frac{1}{2} \cdot \frac{\sin(2t)}{2} + C = \frac{t}{2} + \frac{1}{2} (\sin t) (\cos t) + C = \\ &= \frac{t}{2} + \frac{1}{2} (\sin t) \sqrt{1-\sin^2 t} + C = \quad | t = \arcsin x | = \\ &= \frac{1}{2} \arcsin x + \frac{1}{2} x \sqrt{1-x^2} + C.\end{aligned}$$

Racionální lomené funkce

Je-li $R(x) = \frac{P(x)}{Q(x)} = \frac{\text{polynom}}{\text{polynom}}$ racionální lomená funkce, provedeme nejprve dělení, abychom dostali ryze lomenou funkci.

Příklad

$$\frac{x^3 + x^2}{x^2 + 1} = \underbrace{x + 1}_{\begin{array}{l} \text{umíme} \\ \text{integrovat} \end{array}} - \frac{x + 1}{x^2 + 1}$$

Racionální lomené funkce

Je-li $R(x) = \frac{P(x)}{Q(x)} = \frac{\text{polynom}}{\text{polynom}}$ racionální lomená funkce, provedeme nejprve dělení, abychom dostali ryze lomenou funkci.

Příklad

$$\frac{x^3 + x^2}{x^2 + 1} = \underbrace{x + 1}_{\begin{array}{l} \text{umíme} \\ \text{integrovat} \end{array}} - \frac{x + 1}{x^2 + 1}$$

Dále ryze racionální lomenou funkci rozložíme na *parciální zlomky*, které mají jeden z následujících tvarů.

Parciální zlomky

- Pro reálný jednoduchý kořen x_0 :

$$\frac{A}{x - x_0}, \quad \Rightarrow \quad \int \frac{A}{x - x_0} dx = A \ln|x - x_0|.$$

Parciální zlomky

- Pro reálný jednoduchý kořen x_0 :

$$\frac{A}{x - x_0}, \quad \Rightarrow \quad \int \frac{A}{x - x_0} dx = A \ln|x - x_0|.$$

- Pro reálný vícenásobný kořen x_0 ($n \geq 2$):

$$\frac{A}{(x - x_0)^n}, \quad \frac{B}{(x - x_0)^{n-1}}, \quad \dots, \quad \frac{C}{x - x_0} \quad \Rightarrow \quad \text{pro } k \geq 2:$$

$$A \int (x - x_0)^{-k} dx = A \frac{(x - x_0)^{-k+1}}{-k + 1} = \frac{A}{(1 - k)(x - x_0)^{k-1}}.$$

další typ parciálních zlomků

Pro dvojici jednoduchých komplexně sdružených kořenů $\alpha \pm \beta i$:

$$\frac{Bx + C}{(x - \alpha)^2 + \beta^2}, \quad \Rightarrow \quad \int \frac{Bx + C}{(x - \alpha)^2 + \beta^2} dx$$

Výraz ve jmenovateli upravíme vytýkáním na tvar $t^2 + 1$, kde $t = \frac{x - \alpha}{\beta}$. Výsledný integrál je po této substituci tvaru

$$\begin{aligned} \int \frac{Dt + E}{t^2 + 1} dt &= D \int \frac{t}{t^2 + 1} dt + E \int \frac{1}{t^2 + 1} dt = \\ &= \frac{D}{2} \ln(t^2 + 1) + E \operatorname{arctg} t. \end{aligned}$$

poslední typ parciálních zlomků

Pro dvojici vícenásobných komplexně sdružených kořenů $\alpha \pm \beta i$ ($n \geq 2$):

$$\frac{Bx + C}{[(x - \alpha)^2 + \beta^2]^n}, \quad \frac{Dx + E}{[(x - \alpha)^2 + \beta^2]^{n-1}}, \quad \dots, \quad \frac{Fx + G}{(x - \alpha)^2 + \beta^2}$$

$$\Rightarrow \text{ pro } k = 2, \dots, n: \int \frac{Bx + C}{[(x - \alpha)^2 + \beta^2]^k} dx$$

Výraz ve jmenovateli upravíme vytýkáním na tvar $(t^2 + 1)^k$, kde $t = \frac{x - \alpha}{\beta}$. Výsledný integrál je po této substituci tvaru

$$\int \frac{Ht + J}{(t^2 + 1)^k} dt = H \int \frac{t}{(t^2 + 1)^k} dt + J \int \frac{1}{(t^2 + 1)^k} dt,$$

přičemž první z uvedených integrálů vypočteme substitucí $s = t^2 + 1$ (potom $ds = 2t dt$) a druhý z uvedených integrálů je integrál $K_n(x)$ z dříve řešeného příkladu (přesněji v tomto případě $K_k(t)$), který vede na rekurentní formuli.

Příklad

Vypočtěte

$$\int \frac{x^3 + 6x^2 + 5}{(x+1)^2(x^2+4)} dx.$$

Příklad

Vypočtěte

$$\int \frac{x^3 + 6x^2 + 5}{(x+1)^2(x^2+4)} dx.$$

Řešení

Rozkladem na parciální zlomky zjistíme

$$\frac{x^3 + 6x^2 + 5}{(x+1)^2(x^2+4)} = \frac{A}{(x+1)^2} + \frac{B}{x+1} + \frac{Cx+D}{x^2+4}.$$

Příklad

Vypočtěte

$$\int \frac{x^3 + 6x^2 + 5}{(x+1)^2(x^2+4)} dx.$$

Řešení

Rozkladem na parciální zlomky zjistíme

$$\frac{x^3 + 6x^2 + 5}{(x+1)^2(x^2+4)} = \frac{A}{(x+1)^2} + \frac{B}{x+1} + \frac{Cx+D}{x^2+4}.$$

Odsud plyně, že $A = 2$, $B = -1$, $C = 2$, $D = 1$ a tedy je

$$\begin{aligned}\int \frac{x^3 + 6x^2 + 5}{(x+1)^2(x^2+4)} dx &= \int \left(\frac{2}{(x+1)^2} - \frac{1}{x+1} + \frac{2x+1}{x^2+4} \right) dx \\ &= \frac{-2}{x+1} - \ln|x+1| + \int \frac{2x}{x^2+4} dx + \int \frac{1}{x^2+4} dx \\ &= \frac{-2}{x+1} - \ln|x+1| + \ln(x^2+4) + \frac{1}{2} \operatorname{arctg} \frac{x}{2} + C.\end{aligned}$$

Poznámka

- Mnoho dalších typů integrálů vede přes vhodné substituce na integrály z racionálních lomených funkcí, některé ukázky jsou ve skriptech.

Poznámka

- Mnoho dalších typů integrálů vede přes vhodné substituce na integrály z racionálních lomených funkcí, některé ukázky jsou ve skriptech.
- Někdy ani nelze daný integrál vůbec spočítat (tj. vyjádřit pomocí elementárních funkcí), např.

$$\int \frac{\sin x}{x} dx, \int \frac{\cos x}{x} dx, \int \frac{x}{\ln x} dx, \int \sin(x^2) dx,$$

$$\int \cos(x^2) dx, \int \frac{e^x}{x} dx, \int e^{x^2} dx.$$

Z věty o existenci primitivní funkce ale víme, že k uvedeným funkcím *existuje* primitivní funkce, protože tyto funkce jsou spojité. Tyto primitivní funkce se pak nazývají *vyšší funkce* (jsou nevyjádřitelné pomocí elementárních funkcí).

Poznámka

- Mnoho dalších typů integrálů vede přes vhodné substituce na integrály z racionálních lomených funkcí, některé ukázky jsou ve skriptech.
- Někdy ani nelze daný integrál vůbec spočítat (tj. vyjádřit pomocí elementárních funkcí), např.

$$\int \frac{\sin x}{x} dx, \int \frac{\cos x}{x} dx, \int \frac{x}{\ln x} dx, \int \sin(x^2) dx,$$

$$\int \cos(x^2) dx, \int \frac{e^x}{x} dx, \int e^{x^2} dx.$$

Z věty o existenci primitivní funkce ale víme, že k uvedeným funkcím *existuje* primitivní funkce, protože tyto funkce jsou spojité. Tyto primitivní funkce se pak nazývají *vyšší funkce* (jsou nevyjádřitelné pomocí elementárních funkcí).

- Pozor ale na $\int \frac{\ln x}{x} dx = \frac{1}{2} \ln^2 x + C$, (není to vyšší funkce)!

Plán přednášky

1 Primitivní funkce

2 Základní integrační metody

- Metoda per partes
- Substituční metody
- Integrování racionálních lomených funkcí

3 Riemannův integrál

Bernhard Riemann (1826 – 1866) – jeden z nejvýznamnějších matematiků celé historie (nejen matematické analýzy) – viz http://en.wikipedia.org/wiki/Bernhard_Riemann

V této části budou uvažované funkce vždy **ohraničené**.

Základní otázka zní: Jaká je plocha mezi $f(x)$ a osou x (na intervalu $[a, b]$)?

Obsah plochy

Příklad

(a) $f(x) = 2$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = 4$.

Obsah plochy

Příklad

- (a) $f(x) = 2$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = 4$.
- (b) $f(x) = k$ pro $x \in [a, b]$, $P = k(b - a)$.

Obsah plochy

Příklad

- (a) $f(x) = 2$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = 4$.
- (b) $f(x) = k$ pro $x \in [a, b]$, $P = k(b - a)$.
- (c) $f(x) = x$ pro $x \in [0, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 = 8$.

Obsah plochy

Příklad

- (a) $f(x) = 2$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = 4$.
- (b) $f(x) = k$ pro $x \in [a, b]$, $P = k(b - a)$.
- (c) $f(x) = x$ pro $x \in [0, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 = 8$.
- (d) $f(x) = x$ pro $x \in [2, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 - \frac{1}{2} 2^2 = 8 - 2 = 6$.

Obsah plochy

Příklad

- (a) $f(x) = 2$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = 4$.
- (b) $f(x) = k$ pro $x \in [a, b]$, $P = k(b - a)$.
- (c) $f(x) = x$ pro $x \in [0, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 = 8$.
- (d) $f(x) = x$ pro $x \in [2, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 - \frac{1}{2} 2^2 = 8 - 2 = 6$.
- (e) $f(x) = x$ pro $x \in [a, b]$, $P = \frac{1}{2} b^2 - \frac{1}{2} a^2$.

Obsah plochy

Příklad

- (a) $f(x) = 2$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = 4$.
- (b) $f(x) = k$ pro $x \in [a, b]$, $P = k(b - a)$.
- (c) $f(x) = x$ pro $x \in [0, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 = 8$.
- (d) $f(x) = x$ pro $x \in [2, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 - \frac{1}{2} 2^2 = 8 - 2 = 6$.
- (e) $f(x) = x$ pro $x \in [a, b]$, $P = \frac{1}{2} b^2 - \frac{1}{2} a^2$.
- (f) $f(x) = \sqrt{1 - x^2}$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = \frac{1}{2} \pi 1^2 = \frac{\pi}{2}$.

Obsah plochy

Příklad

- (a) $f(x) = 2$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = 4$.
- (b) $f(x) = k$ pro $x \in [a, b]$, $P = k(b - a)$.
- (c) $f(x) = x$ pro $x \in [0, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 = 8$.
- (d) $f(x) = x$ pro $x \in [2, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 - \frac{1}{2} 2^2 = 8 - 2 = 6$.
- (e) $f(x) = x$ pro $x \in [a, b]$, $P = \frac{1}{2} b^2 - \frac{1}{2} a^2$.
- (f) $f(x) = \sqrt{1 - x^2}$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = \frac{1}{2} \pi 1^2 = \frac{\pi}{2}$.
- (g) $f(x) = -2x + 1$ pro $x \in [1, 2]$, $P = \frac{1}{2} \cdot \frac{3}{2} \cdot 3 - \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} \cdot 1 = 2$. Ale protože je plocha pod osou x , klademe $P = -2$.

Obsah plochy

Příklad

- (a) $f(x) = 2$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = 4$.
- (b) $f(x) = k$ pro $x \in [a, b]$, $P = k(b - a)$.
- (c) $f(x) = x$ pro $x \in [0, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 = 8$.
- (d) $f(x) = x$ pro $x \in [2, 4]$, $P = \frac{1}{2} 4^2 - \frac{1}{2} 2^2 = 8 - 2 = 6$.
- (e) $f(x) = x$ pro $x \in [a, b]$, $P = \frac{1}{2} b^2 - \frac{1}{2} a^2$.
- (f) $f(x) = \sqrt{1 - x^2}$ pro $x \in [-1, 1]$, $P = \frac{1}{2} \pi 1^2 = \frac{\pi}{2}$.
- (g) $f(x) = -2x + 1$ pro $x \in [1, 2]$, $P = \frac{1}{2} \cdot \frac{3}{2} \cdot 3 - \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} \cdot 1 = 2$. Ale protože je plocha pod osou x , klademe $P = -2$.
- (h) $f(x) = x^3$ pro $x \in [-1, 1]$, plocha je stejná nad i pod osou x , a proto klademe $P = 0$.

Riemannův integrál

Pro definici integrálu využijeme přímo intuitivní úvahy, kterými jsme v minulé přednášce odůvodňovali souvislost Newtonova integrálu s velikostí plochy.

Riemannův integrál

Pro definici integrálu využijeme přímo intuitivní úvahy, kterými jsme v minulé přednášce odůvodňovali souvislost Newtonova integrálu s velikostí plochy.

Skutečnou plochu mezi $f(x)$ a osou x odhadneme pomocí „vepsaných“ a „opsaných“ obdélníků, čímž dostaneme dolní odhad $s(D, f)$ pro skutečnou plochu a horní odhad $S(D, f)$ pro skutečnou plochu.

Definice (dělení intervalu)

Nechť $a, b \in \mathbb{R}$, $a < b$. *Dělením* intervalu $[a, b]$ je konečná množina bodů $D \subseteq [a, b]$ s vlastností $a, b \in D$. Tedy

$$D = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}, \quad \text{kde} \quad a = x_0 < x_1 < \dots < x_{n-1} < x_n = b.$$

Body x_0, x_1, \dots, x_n se nazývají *dělící body* a interval $[x_{k-1}, x_k]$ se nazývá *dělící (pod)interval*.

Definice (dělení intervalu)

Nechť $a, b \in \mathbb{R}$, $a < b$. *Dělením* intervalu $[a, b]$ je konečná množina bodů $D \subseteq [a, b]$ s vlastností $a, b \in D$. Tedy

$$D = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}, \quad \text{kde} \quad a = x_0 < x_1 < \dots < x_{n-1} < x_n = b.$$

Body x_0, x_1, \dots, x_n se nazývají *dělící body* a interval $[x_{k-1}, x_k]$ se nazývá *dělící (pod)interval*.

Délka největšího dělícího podintervalu je pak *norma dělení* D , tj. je to číslo

$$n(D) := \max_{k=1, \dots, n} \{x_k - x_{k-1}\}. \quad (1)$$

Množinu všech dělení intervalu $[a, b]$ označujeme jako $\mathcal{D}[a, b]$ či jenom jako \mathcal{D} .

Pro funkci $f(x)$ na $[a, b]$ a dělení D intervalu $[a, b]$ zaved'me

$$m_k := \inf \{f(x), x \in [x_{k-1}, x_k]\}, M_k := \sup \{f(x), x \in [x_{k-1}, x_k]\}$$

$$s(D, f) := \sum_{k=1}^n m_k (x_k - x_{k-1}), \quad \text{dolní součet } f(x) \text{ při dělení } D,$$

$$S(D, f) := \sum_{k=1}^n M_k (x_k - x_{k-1}), \quad \text{horní součet } f(x) \text{ při dělení } D.$$

Pro funkci $f(x)$ na $[a, b]$ a dělení D intervalu $[a, b]$ zaved' me

$$m_k := \inf \{f(x), x \in [x_{k-1}, x_k]\}, M_k := \sup \{f(x), x \in [x_{k-1}, x_k]\}$$

$$s(D, f) := \sum_{k=1}^n m_k (x_k - x_{k-1}), \quad \text{dolní součet } f(x) \text{ při dělení } D,$$

$$S(D, f) := \sum_{k=1}^n M_k (x_k - x_{k-1}), \quad \text{horní součet } f(x) \text{ při dělení } D.$$

Tvrzení

Nechť $c \leq f(x) \leq d$ pro každé $x \in [a, b]$. Potom pro každá dvě dělení $D_1, D_2 \in \mathcal{D}[a, b]$ platí

$$c(b-a) \leq s(D_1, f) \leq S(D_2, f) \leq d(b-a),$$

tj. dolní součet libovolného dělení je nejvýše roven hornímu součtu libovolného dělení, přičemž všechny dolní součty jsou zdola ohraničeny číslem $c(b-a)$ a všechny horní součty jsou shora ohraničeny číslem $d(b-a)$.

Při vztřustajícím počtu dělících bodů x_k v dělení D_1, D_2 se bude dolní součet $s(D_1, f)$ zvětšovat a zároveň horní součet $S(D_2, f)$ zmenšovat.

Při vztřustajícím počtu dělících bodů x_k v dělení D_1, D_2 se bude dolní součet $s(D_1, f)$ zvětšovat a zároveň horní součet $S(D_2, f)$ zmenšovat.

Definice

Číslo

$$\underline{\int}_a^b f := \sup \{ s(D, f), D \in \mathcal{D} \}$$

nazýváme dolním (Riemannovým) integrálem z funkce $f(x)$ na intervalu $[a, b]$.

Číslo

$$\overline{\int}_a^b f := \inf \{ S(D, f), D \in \mathcal{D} \}$$

nazýváme horním (Riemannovým) integrálem z funkce $f(x)$ na intervalu $[a, b]$.

Současně víme, že vždy je $c(b-a) \leq \underline{\int}_a^b f \leq \overline{\int}_a^b f \leq d(b-a)$.

Definice (Riemannův integrál)

Je-li

$$\underline{\int}_a^b f = \overline{\int}_a^b f,$$

potom říkáme, že funkce $f(x)$ je *integrovatelná* (v Riemannově smyslu) na $[a, b]$ a toto společné číslo značíme

$$\int_a^b f := \underline{\int}_a^b f = \overline{\int}_a^b f.$$

Množinu všech (Riemannovsky) integrovatelných funkcí na intervalu $[a, b]$ značíme jako $\mathcal{R}[a, b]$.

Definice (Riemannův integrál)

Je-li

$$\underline{\int}_a^b f = \overline{\int}_a^b f,$$

potom říkáme, že funkce $f(x)$ je *integrovatelná* (v Riemannově smyslu) na $[a, b]$ a toto společné číslo značíme

$$\int_a^b f := \underline{\int}_a^b f = \overline{\int}_a^b f.$$

Množinu všech (Riemannovsky) integrovatelných funkcí na intervalu $[a, b]$ značíme jako $\mathcal{R}[a, b]$.

Je-li

$$\underline{\int}_a^b f < \overline{\int}_a^b f,$$

potom říkáme, že funkce $f(x)$ *není integrovatelná na $[a, b]$* .

Definice (Riemannův integrál)

Je-li

$$\underline{\int}_a^b f = \overline{\int}_a^b f,$$

potom říkáme, že funkce $f(x)$ je *integrovatelná* (v Riemannově smyslu) na $[a, b]$ a toto společné číslo značíme

$$\int_a^b f := \underline{\int}_a^b f = \overline{\int}_a^b f.$$

Množinu všech (Riemannovsky) integrovatelných funkcí na intervalu $[a, b]$ značíme jako $\mathcal{R}[a, b]$.

Je-li

$$\underline{\int}_a^b f < \overline{\int}_a^b f,$$

potom říkáme, že funkce $f(x)$ *není integrovatelná na $[a, b]$* .

Riemannův integrál přes interval $[a, b]$ je tedy číslo. Zápis pro Riemannův integrál budeme používat také ve tvaru s integrační proměnnou.

Příklad

Pro konstantní funkci $f(x) = c$ máme $m_k = M_k = c$ pro všechny k a tedy je

$$s(D, f) = c(b - a), \quad S(D, f) = c(b - a), \quad \forall D \in \mathcal{D}, \quad \Rightarrow$$

$$\int_a^b c = \underline{\int}_a^b k = \overline{\int}_a^b k = c(b - a).$$

Příklad

Dirichletova funkce χ [chī]

$$\chi(x) := \begin{cases} 1, & \text{pro } x \in \mathbb{Q} \cap [a, b], \\ 0, & \text{pro } x \in (\mathbb{R} \setminus \mathbb{Q}) \cap [a, b], \end{cases}$$

Potom $m_k = 0$ a $M_k = 1$ pro všechna k a tedy je

$$s(D, \chi) = 0, \quad S(D, \chi) = b - a, \quad \forall D \in \mathcal{D}, \quad \Rightarrow$$

$$\int_a^b \chi = \sup\{s(D, \chi)\} = \sup\{0\} = 0,$$

$$\overline{\int}_a^b \chi = \inf\{S(D, \chi)\} = \inf\{b - a\} = b - a \quad \Rightarrow$$

$$0 = \underline{\int}_a^b \chi < \overline{\int}_a^b \chi = b - a, \quad \text{a tedy} \quad \chi \notin \mathcal{R}[a, b],$$

tj. χ není integrovatelná.

Jak obecně určíme, zda je daná funkce integrovatelná (a pak jakou hodnotu má její určitý integrál) či nikoliv?

Definice

Nulová posloupnost dělení $D_k \in \mathcal{D}$ je taková posloupnost dělení, která splňuje $n(D_k) \rightarrow 0$ pro $k \rightarrow \infty$, neboli norma dělení jde k nule.

Jak obecně určíme, zda je daná funkce integrovatelná (a pak jakou hodnotu má její určitý integrál) či nikoliv?

Definice

Nulová posloupnost dělení $D_k \in \mathcal{D}$ je taková posloupnost dělení, která splňuje $n(D_k) \rightarrow 0$ pro $k \rightarrow \infty$, neboli norma dělení jde k nule.

Věta

Nechť je funkce $f(x)$ ohraničená na intervalu $[a, b]$. Potom pro libovolnou nulovou posloupnost dělení $D_k \in \mathcal{D}$ platí, že

$$s(D_k, f) \rightarrow \underline{\int}_a^b f, \quad S(D_k, f) \rightarrow \overline{\int}_a^b f, \quad \text{pro } k \rightarrow \infty.$$

Je-li navíc $f(x)$ integrovatelná na $[a, b]$, potom dolní součty $s(D_k, f)$ i horní součty $S(D_k, f)$ konvergují (ve smyslu existence vlastní limity) k číslu $\int_a^b f$.

Z této věty vyplývá, že *pokud víme*, že je $f(x)$ integrovatelná na $[a, b]$, potom lze $\int_a^b f$ určit limitním přechodem pomocí *libovolné* nulové posloupnosti dělení intervalu $[a, b]$.

Zásadní otázku, které funkce jsou vlastně (Riemannovsky) integrovatelné, zodpovídá následující tvrzení.

Věta

- (i) *Každá spojitá funkce na intervalu $[a, b]$ je zde také integrovatelná, neboli*

$$C[a, b] \subseteq \mathbb{R}[a, b].$$

- (ii) *Každá monotónní funkce na intervalu $[a, b]$ je zde také integrovatelná.*

Poznámka

Riemannův integrál (tj. vlastně orientovaná plocha) se zřejmě *nezmění*, pokud je *integrovatelná* funkce $f(x)$ nespojitá či není definována v konečně mnoha bodech (či obecněji na množině „míry nula“), viz obr. Tímto dostáváme určitý integrál přes otevřený nebo polouzavřený interval. Zejména pro (ohraničené) intervaly všech typů (a, b) , $(a, b]$ i $[a, b)$ je příslušný určitý integrál přes tento interval roven již dříve definovanému číslu $\int_a^b f$, tj. Riemannově integrálu přes uzavřený interval $[a, b]$.

Poznámka

Riemannův integrál (tj. vlastně orientovaná plocha) se zřejmě nezmění, pokud je *integrovatelná* funkce $f(x)$ nespojitá či není definována v konečně mnoha bodech (či obecněji na množině „míry nula“), viz obr. Tímto dostáváme určitý integrál přes otevřený nebo polouzavřený interval. Zejména pro (ohraničené) intervaly všech typů (a, b) , $(a, b]$ i $[a, b)$ je příslušný určitý integrál přes tento interval roven již dříve definovanému číslu $\int_a^b f$, tj. Riemannově integrálu přes uzavřený interval $[a, b]$.

Příklad

Pro nespojitou funkci $\operatorname{sgn} x$ platí $\int_{-2}^3 \operatorname{sgn} x dx = 3 + (-2) = 1$.
Obdobně lze ukázat, že pro $a < 0 < b$ je $\int_a^b \operatorname{sgn} x dx = a + b$.